

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph. D. a JUDr. Miroslavy Honusové ve věci

žalobce: J. L.

zastoupen advokátem JUDr. Ing. Ondřejem Horázným
sídlem Ondříčkova 1304/9, 130 00 Praha 3

proti

žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 7. 2019, č. j. MSK 85956/2019

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 24. 7. 2019, č. j. MSK 85956/2019 se ve výroku I. a III. **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 26 432,90 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám advokáta JUDr. Ing. Ondřeje Horázného, sídlem Ondříčkova 1304/9, 130 00 Praha 3.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 28. 8. 2019 domáhal přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým k odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Frýdek – Místek (dále také jen „prvostupňový správní orgán“) ze dne 25. 4. 2019, č. j. MMFM 64457/2019 (dále také jen „prvostupňové rozhodnutí“) jednak výrokem č. I změnil prvostupňové rozhodnutí, jednak výrokem č. II prvostupňové rozhodnutí v části II. zrušil a řízení o pokračujícím přestupku zastavil a jednak výrokem III. snížil pokutu z 65 000 Kč na 30 000 Kč. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce ve výroku I. uznán vinným ze tří přestupků podle § 56 odst. 1 písm. e) zákona č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o odborné způsobilosti“) a ve výroku II. z pokračujícího přestupku podle § 56 odst. 1 písm. f) citovaného zákona. Žalobci byla za uvedené přestupky uložena pokuta ve výši 65 000 Kč.
2. Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné, když jím bylo potvrzeno prvostupňové rozhodnutí přes jeho zjevnou nesprávnost a nezákonnost. Také samotné napadené rozhodnutí je stíženo vadou nepřezkoumatelnosti. Za zásadní pochybení, které lze považovat za jednu z bezprostředních příčin nesprávného posouzení podstatné právní otázky, považuje žalobce porušení povinnosti stanovené § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“). Žalobce namítl, že tři skutky, z jejichž spáchání byl uznán vinným, nelze považovat za přestupky podle § 56 odst. 1 písm. e) zákona o odborné způsobilosti, byť tam popisovaná jednání nebyla plně v souladu s příslušnými ustanoveními citovaného zákona.
3. Pokud se týče prvního přestupku, ten měl spočívat v tom, že žalobce přijal dne 12. 2. 2018 k výuce a výcviku žadatele M. R., který nesplňoval podmínky podle § 13 zákona o odborné způsobilosti, neboť ke dni přijetí nedoložil posudek o zdravotní způsobilosti dle § 13 odst. 1 písm. d) citovaného zákona. Žalobce v té souvislosti připomněl, že skutková podstata přestupku podle § 56 odst. 1 písm. e) zákona o odborné způsobilosti je vymezena tak, že fyzická nebo právnická osoba se jako provozovatel autoškoly dopustí přestupku tím, že přijme jako žadatele o řidičské oprávnění osobu, která nesplňuje podmínky podle § 13. Přitom podle § 13 odst. 1 písm. d) předmětného zákona provozovatel autoškoly přijme k výuce a výcviku k získání řidičského oprávnění osobu, která je zdravotně způsobilá k řízení motorového vozidla podle zvláštního zákona. Podle odstavce 4 citovaného ustanovení k žádosti o přijetí k výuce a výcviku žadatel přikládá doklad o své zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel, který ke dni podání žádosti nesmí být starší více než 3 měsíce. Žalobce má za to, že podmínkou pro přijetí podle § 13 odst. 1 předmětného zákona je bez pochybností skutečnost, že žadatel je zdravotně způsobilý. Je také bez jakýchkoli pochybností, že žadatel R. byl k řízení motorových vozidel zdravotně

způsobilý, pouze jeho zdravotní způsobilost nebyla doložena v okamžiku podání, ale později. To je sice v rozporu se zákonem, nikoli však přestupkem. V řízení nebyla nijak dokazována skutečnost, zda byl žadatel R. při přijetí do výuky a výcviku zdravotně způsobilý, avšak s ohledem na lékařský posudek lze konstatovat, že způsobilý byl. Podle žalobce skutková podstata přestupku nebyla naplněna.

4. Ve vztahu k druhému přestupku žalobce uvedl, že podle něj měl dne 5. 2. 2018 přijmout k výuce a výcviku žadatelku A. B., která nesplňovala podmínky podle § 13 zákona o odborné způsobilosti, neboť doložila neúplnou žádost, když zdravotní posudek byl vystaven až 12. 12. 2018. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí vyplývá, že na posudku vystaveném správně dne 12. 2. 2018 nebylo uvedeno, pro jakou skupinu vozidel je žadatelka způsobilá. Žalobce namítal, že nikde v ustanovení zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu (dále jen „zákon o silničním provozu“), což je předpis, na který je odkazováno v § 13 odst. 4 zákona o odborné způsobilosti, není stanovena povinnost uvádět v lékařském posudku skupinu řidičského oprávnění, přičemž na žádosti byla zaškrtnuta skupina 1 uvedená ve vyhlášce č. 277/2004 Sb., o zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel, tudíž nebylo nejmenších pochybností o tom, že žadatelka byla zdravotně způsobilá pro skupinu B, jež je součástí uvedené skupiny 1. Podmínky pro přijetí žadatelky stanovené § 13 byly splněny a skutková podstata přestupku nebyla naplněna.
5. K prvnímu a druhému přestupku žalobce ještě podáním došlým soudu dne 25. 9. 2019 doplnil, že subjektem povinnosti podle § 13 odst. 4 zákona o odborné způsobilosti je žadatel o řidičské oprávnění, nikoli provozovatel autoškoly; ten tedy nemůže být postižen za porušení povinnosti, která mu nebyla zákonem uložena.
6. Konečně k přestupku třetímu žalobce zdůraznil, že tento měl spočívat v tom, že měl přijmout k výuce a výcviku žadatelku N. N., která v den ukončení výuky a výcviku nedovršila stanoveného věku pro danou skupinu, když výuka byla ukončena dne 8. 6. 2018 a 18 let žadatelka dovršila až dne 12. 6. 2018. Žalobce namítl, že žadatelka byla přijata zcela v souladu s § 13 odst. 1 písm. b) zákona o odborné způsobilosti, když ke dni přijetí k výuce byla přijata v takové době od zahájení výuky a výcviku, že k jejímu ukončení neproběhlo více než 18 měsíců. V § 30 zákona o odborné způsobilosti není zmínka o tom, že podmínkou pro ukončení výuky a výcviku je dosažení věku stanoveného pro příslušnou skupinu vozidel; tato podmínka není stanovena ani pro účast na zkoušce z odborné způsobilosti. V den, kdy měla probíhat zkouška, navíc žadatelka podmínku dosažení věku splňovala. S ohledem na skutkovou podstatu přestupku dle § 56 odst. 1 písm. e) zákona o odborné způsobilosti nelze v projednávané věci naplnit skutkovou podstatu přestupku; v okamžiku přijetí do výuky a výcviku nemůže provozovatel autoškoly předjímat, co se stane v den dovršení potřebného věku. Závěrem žalobce namítl, že považuje výši uložené pokuty za naprosto nepřiměřenou okolností.
7. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Odkázal na napadené rozhodnutí a pouze připomněl, že ve vztahu k prvnímu skutku je přestupek prokázán žádostí o přijetí k výuce a výcviku ze dne 17. 1. 2018, v níž je jako datum zahájení výuky a výcviku uvedeno datum 12. 2. 2018, dále lékařským posudkem ze dne 13. 2. 2018, zápisem v třídní knize ř. 5/18, kde je uvedeno datum zahájení kurzu dne 12. 2. 2018, dále vyjádřením samotného žalobce v odporu ze dne 18. 9. 2018, v němž uvedl, že dne 12. 2. 2018 přijal k výuce a výcviku žadatele na základě telefonického hovoru, uvěřil mu, že bude mít zdravotní posudek k tomuto datu, žadatel ale přinesl posudek s datem 13. 2. 2018 s tím, že jej lékařka

předchozí den již nevzala; dne 12. 2. 2018 přitom proběhly 2 hodiny teoretické výuky. Současně je skutek prokázán vyjádřením žalobce při ústním jednání dne 1. 11. 2018, kde uvedl, že to o jeden den nahlásil dříve a žák absolvoval teorii.

8. Ke druhému skutku žalovaný uvedl, že tento je prokázán žádostí o přijetí k výuce a výcviku ze dne 5. 2. 2018, v níž je jako datum zahájení výuky a výcviku uvedeno datum 12. 2. 2018, dále lékařským posudkem ze dne 12. 2. 2018, v němž je zakroužkována možnost a) – posuzována osoba je zdravotně způsobilá – avšak absentuje uvedení skupiny řidičského oprávnění, pro kterou je posuzovaná osoba zdravotně způsobilá; dále je skutek prokázán zápisem v třídní knize č. 5/18, kde je uvedeno datum zahájení kurzu dne 12. 2. 2018, dále vyjádřením samotného žalobce v odporu ze dne 18. 9. 2018, v němž uvedl, že doktorka nenapsala skupinu B na zdravotním posudku a dále vyjádřením žalobce u ústního jednání dne 1. 11. 2018, kde uvedl, že doktorka nenapsala skupinu B, to se běžně stává, nějak to přehlédl, je to administrativní chyba.
9. Pokud se týče skutku třetího, tento je podle žalovaného prokázán žádostí o přijetí k výuce a výcviku ze dne 9. 4. 2018, v níž je uvedeno datum zahájení výuky a výcviku dne 11. 4. 2018 a datum ukončení dne 8. 6. 2018, což je přeškrtnuto a opraveno na 13. 6. 2018, dále zápisem v třídní knize č. 10/18, v němž je uvedeno datum zahájení kurzu dne 11. 4. 2018, žádostí

o zkoušky z odborné způsobilosti s podacím razítkem dne 8. 6. 2018, v níž je uvedena také žadatelka N. N., dále vyjádřením žalobce v odporu ze dne 18. 9. 2018 a při ústním jednání dne 1. 11. 2018.

Zjištění z obsahu správních spisů

10. Z obsahu správních spisů pro potřeby soudního přezkumu napadeného rozhodnutí zjistil, že prvostupňový orgán zahájil u žalobce 18. 4. 2018 státní dozor dle § 54 zákona o odborné způsobilosti. Dále soud zjistil, že žadatel R. podal žádost o přijetí k výuce a výcviku dne 17. 1. 2018 s tím, že jako datum zahájení bylo uvedeno 12. 2. 2018; dne 12. 2. 2018 absolvoval uvedený žadatel teoretickou výuku. Spisový materiál obsahuje kladný posudek o zdravotní způsobilosti žadatele datovaný dne 13. 2. 2018.
11. Dále z obsahu spisů vyplývá, že žadatelka B. podala dne 5. 2. 2018 žádost o zahájení výuky a výcviku, přičemž jako datum zahájení bylo uvedeno 12. 2. 2018. Spis obsahuje kladný posudek o zdravotní způsobilosti žadatelky datovaný dne 12. 2. 2018, přičemž v posudku absentuje vyznačení skupiny B řidičského oprávnění; je v něm ale uvedeno, že posouzení je provedeno podle skupiny 1 přílohy č. 3 vyhlášky.
12. Pokud se týče žadatelky N., obsahují správní spisy žádost o přijetí k výuce a výcviku této žadatelky ze dne 9. 4. 2018 s tím, že k zahájení došlo dne 11. 4. 2018. Žalobce podal k Magistrátu města Frýdek-Místek dne 8. 6. 2018 žádost o zkoušky z odborné způsobilosti, a to také ve vztahu k žadatelce N. Ze spisů je zřejmé, že uvedená žadatelka dosáhla věku 18 let dne 12. 6. 2018, zkouška z odborné způsobilosti proběhla dne 22. 6. 2018.
13. Dne 25. 4. 2019 prvostupňový správní orgán uznal svým rozhodnutím žalobce ve výroku I. vinným ze tří přestupků podle § 56 odst. 1 písm. e) zákona o odborné způsobilosti, kterých se měl dopustit tím, že

- a) měl dne 12. 2. 2018 přijmout k výuce a výcviku žadatele M. R., který nesplňoval podmínku podle § 13 odst. 1 písm. d) zákona o odborné způsobilosti, neboť ke dni přijetí nedoložil posudek o zdravotní způsobilosti
 - b) měl dne 5. 2. 2018 přijmout k výuce a výcviku žadatelku A.B., která nesplňovala podmínku podle § 13 odst. 1 písm. d) zákona o odborné způsobilosti, neboť ke dni přijetí nedoložila posudek o zdravotní způsobilosti podle § 13 odst. 1 písm. d) zákona o odborné způsobilosti
 - c) měl přijmout k výuce a výcviku žadatelku N. N., která nesplňovala podmínku podle § 13 odst. 1 písm. b) zákona o odborné způsobilosti, neboť v den ukončení výuky a výcviku – 8. 6. 2018 – nedovršila věku stanoveného pro danou skupinu, když věku 18 let dovršila až dne 12. 6. 2018.
14. Výrokem II. dále prvostupňový správní orgán uznal žalobce vinným z pokračujícího přestupku podle § 56 odst. 1 písm. f) citovaného zákona a výrokem III. žalobci za uvedené přestupky uložil pokutu ve výši 65 000 Kč a stanovil zároveň povinnost úhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.
15. Následně rozhodl k odvolání žalobce žalovaný napadeným rozhodnutím, kterým jednak výrokem č. I změnil prvostupňové rozhodnutí, jednak výrokem č. II prvostupňové rozhodnutí v části výroku II. zrušil a řízení o pokračujícím přestupku zastavil a jednak výrokem III. snížil pokutu z 65 000 Kč na 30 000 Kč. Ve zbytku napadené rozhodnutí potvrdil.

Posouzení věci krajským soudem

16. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
17. Ve věci proběhlo dne 19. 2. 2020 ústní jednání, u kterého účastníci setrvali na svých argumentech, přičemž žalobce zdůraznil, že v § 13 zákona o odborné způsobilosti jsou stanoveny podmínky, za kterých je možné přijmout žadatele do výcviku; zákon jako celek není dokonalý, měnila se terminologie, zákon není konzistentní. Zdůraznil dále, že přestupek ve smyslu zákona č. 250/2016 Sb. musí být v zákoně přesně definován, označen a musí splňovat znaky stanovené zákonem. Ustanovení § 56 zákona o odborné způsobilosti však v písm. e) pouze odkazuje na podmínky § 13 uvedeného zákona. Žalobce má za to, že tyto podmínky jsou stanoveny právě v odst. 1 uvedeného ustanovení, přičemž v dalších odstavcích jsou uvedeny v zásadě pouze doplňující informace a povinnosti žadatele. Právě porušení § 13 odst. 4 lze přičítat pouze žadateli a jeho porušení nelze dovozovat v neprospěch provozovatele autoškoly. Poukázal na to, že zákon nikde výslovně nestanoví, kdy přesně se jedná o přijetí žadatele, zda fyzickým podáním žádosti, započítáním výcviku či oznámením o přijetí správnímu orgánu. K jednotlivým vytýkaným jednáním uvedl, že k bodům a) a b) je zdravotní způsobilost stanovena v zákoně č. 361/2000 Sb. a dokládá se lékařským posudkem. To, že je posudek předložen opožděně, je sice v rozporu se zákonem, ale ještě to neznamená, že žadatel byl zdravotně nezpůsobilý, neboť taková skutečnost by musela z posudku vyplývat. K bodu b) podotkl, že se jedná o formální pochybení, když vyhláška k provedení zákona č. 361/2000 Sb. stanovuje jednotlivé skupiny, přičemž skupina 1 týkající se vlastně amatérů a motorek a osobních

vozidel, byla v posudku vyznačena. Postup správních orgánů je tak přepjatým formalizmem. Ve vztahu k bodu c) poukázal na nedokonalost zákona a připomněl, že cílem § 13 odst. 1 písm. b) zákona odborné způsobilosti bylo, aby mohly být přijímány osoby od věku 16 a půl let, nikoliv však osoby mladší. Výcvik pak podle uvedeného ustanovení nesmí být ukončen dříve než před dosažením potřebného věku. Zdůraznil, že výčet v § 30 týkající se ukončení výcviku je taxativní a věk uveden jako podmínka není. Řidičské oprávnění navíc může být uděleno, až když osoba dosáhne určitého věku. S ohledem na zákonné lhůty může být vlastně osoba přihlášena ke zkoušce 30 dní před tímto dnem. Odkázal analogicky na judikaturu Nejvyššího správního soudu týkající se doby možnosti získání odborné způsobilosti po vyhodování, a to rozsudek ve věci sp. zn. 10 As 33/2015. Dále poukázal na ustanovení § 92 odst. 4 písm. c) zákona o silničním provozu.

18. Podle § 13 odst. 1 zákona o odborné způsobilosti, v rozhodném znění, výuku a výcvik k získání řidičského oprávnění může provádět výlučně provozovatel autoškoly. Provozovatel autoškoly přijme k výuce a výcviku k získání řidičského oprávnění osobu, která
- a) podá písemnou žádost; pokud je žadatel mladší 15 let musí být žádost doložena písemným souhlasem jeho zákonného zástupce, jehož podpis byl ověřen příslušným orgánem,
 - b) ke dni ukončení výuky a výcviku dosáhne věku předepsaného pro udělení řidičského oprávnění příslušné skupiny podle zvláštního zákona, přičemž od zahájení výuky a výcviku k jejich ukončení nesmí uplynout doba delší než 18 měsíců,
 - c) není nezpůsobilá k právním úkonům,
 - d) je zdravotně způsobilá k řízení motorového vozidla podle zvláštního zákona,
 - e) splní další podmínky, pokud je pro získání řidičského oprávnění vyžaduje zvláštní zákon,
 - f) není ve výkonu správního trestu nebo trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel.
19. Podle § 13 odst. 4 zákona o odborné způsobilosti, v rozhodném znění, k žádosti o přijetí k výuce a výcviku žadatel přikládá doklad o své zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel, který ke dni podání žádosti nesmí být starší více než 3 měsíce.
20. Podle § 56 odst. 1 písm. e) zákona o odborné způsobilosti, právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako provozovatel autoškoly dopustí přestupku tím, že přijme jako žadatele o řidičské oprávnění osobu, která nesplňuje podmínky podle § 13.
21. Předně krajský soud přisvědčuje žalobci, že zákon o odborné způsobilosti nevymezuje ve svých ustanoveních okamžik, který je považován za přijetí k výuce a výcviku s cílem získání potřebné odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel. Nicméně, z právní úpravy obsažené zejména v § 13 zákona o odborné způsobilosti lze vysledovat, že samotnému přijetí žadatele k výuce a výcviku předchází fáze spočívající v ověření správnosti a úplnosti podané žádosti a v návaznosti toho, zda žadatel splňuje zákonné podmínky, k přijetí k výuce a výcviku. Tato fáze počíná podáním žádosti ze strany žadatele; po jejím podání je na provozovateli autoškoly, aby ověřil splnění dalších zákonem stanovených podmínek pro přijetí. Až po tomto ověření může dojít ze strany

provozovatele autoškoly k přijetí žadatele, přičemž z povahy věci lze za okamžik přijetí považovat samotné zahájení výuky a výcviku.

22. Fáze ověření splnění zákonných podmínek u konkrétního žadatele ze strany provozovatele autoškoly není jistě samoúčelná; vymezení podmínek přijetí k výuce a výcviku je odrazem veřejného zájmu na tom, aby odbornou způsobilost k řízení motorových vozidel mohl získat pouze předem určený okruh osob.
23. Součástí této ověřovací fáze je mj. ve smyslu § 13 odst. 1 písm. d) zákona o odborné způsobilosti ověření zdravotní způsobilosti žadatele. Povinnost provozovatele ověřit zdravotní způsobilost žadatele je úzce provázána s povinností žadatele stanovenou § 13 odst. 4 zákona o odborné způsobilosti, normující povinnost předložit doklad o své zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel, který ke dni podání žádosti nesmí být starší více než 3 měsíce. Bez předložení tohoto dokladu před přijetím k výuce a výcviku totiž provozovatel autoškoly logicky nemůže splnit povinnost přijmout k výuce a výcviku pouze žadatele zdravotně způsobilého. Uvedená ustanovení a tam stanovené povinnosti tak nelze od sebe bez dalšího oddělit, jak se snaží argumentovat žalobce, neboť povinnost stanovená žadateli v § 13 odst. 4 je základním předpokladem pro splnění povinnosti ze strany provozovatele autoškoly. Jinými slovy, pokud provozovatel autoškoly přijme (jak shora vymezeno zahájením výuky) žadatele, který k okamžiku přijetí doklad o zdravotní způsobilosti nedoložil, jedná v rozporu se zákonem. Obecně vzato lze také uzavřít, že při splnění všech zákonných znaků skutkové podstaty dojde takovým jednáním ke spáchání přestupku dle § 56 odst. 1 písm. e) zákona o odborné způsobilosti.
24. Nicméně uvedené obecné závěry je třeba aplikovat vždy s důrazem na konkrétní jednání, které je kladeno přestupci za vinu.
25. Shora uvedenou optikou, pokud se jedná o skutek první – v rozhodnutích správních orgánů označen písmenem a) - při nesporných skutkových závěrech o tom, že žalobce dne 12. 2. 2018 zahájil s žadatelem R. výuku a výcvik, a to zahájením teoretické výuky, ačkoli mu ze strany žadatele nebyl předložen doklad o zdravotní způsobilosti, neboť ten byl vystaven žadateli až dne 13. 2. 2018, je nutné dojít bez jakýchkoli pochybností k závěru, že jednáním žalobce došlo k naplnění znaků skutkové podstaty přestupku stanovené § 56 odst. 1 písm. e) v návaznosti na § 13 odst. 1 písm. d) zákona o odborné způsobilosti, a to z hlediska naplnění formální stránky skutkové podstaty přestupku. Bylo totiž jednoznačnou povinností žalobce jako provozovatele autoškoly přijmout žadatele k výuce a výcviku až poté, co ze strany žadatele bude předložen kladný posudek o zdravotní způsobilosti. Je zřejmé, že žalobce na tuto svou povinnost nerefletoval a výuku, byť pouze teoretickou, u uvedeného žadatele zahájil, čímž došlo nepochybně k přijetí žadatele ve smyslu § 13 odst. 1 zákona.
26. Krajský soud však nepřehlédl, že žalovaný v zásadě rezignoval na posouzení materiální stránky předmětného přestupku, a to zejména s ohledem na v řízení zjištěné skutečnosti, tedy to, že žadatel R. předložil doklad o zdravotní způsobilosti vystavený dne 13. 2. 2018, tedy pouhý den po přijetí žadatele k výuce a výcviku. V tomto ohledu nelze také přehlédnout argumentaci žalobce, že se v průběhu správního řízení nikdo nezabýval skutečností, zda žadatel R. byl zdravotně způsobilý také dne 12. 2. 2018, což lze s ohledem na vystavený posudek předpokládat. Takové zjištění může mít totiž podstatný vliv právě na posouzení materiální stránky skutkové podstaty předmětného přestupku; podle krajského soudu okolnost, že žadatel R. byl dne 13. 2. 2018 uznán zdravotně způsobilým

k řízení motorových vozidel, ačkoli výuku žadatel zahájil o den dříve, má vliv na míru společenské škodlivosti jednání žalobce. Napadené rozhodnutí je pro absenci posouzení materiální stránky přestupku naznačeným úhlem pohledu nezákonné.

27. Bude v dalším řízení na žalovaném, aby se ve smyslu těchto úvah zabýval mírou společenské škodlivosti jednání žalobce a, bude-li to považovat za nezbytné, doplnil za tím účelem také potřebná skutková zjištění. Až v návaznosti na uvedené bude možné učinit závěr, zda se žalobce vytýkaného přestupku dle § 56 odst. 1 písm. e) jednáním, které mu je kladeno za vinu pod bodem a), dopustil.
28. Ve vztahu ke druhému skutku, označenému v rozhodnutích správních orgánů písm. b), dospěl krajský soud na rozdíl od správních orgánů k závěru, že jednáním žalobce nedošlo k naplnění skutkové podstaty přestupku stanovené § 56 odst. 1 písm. e) v návaznosti na § 13 odst. 1 písm. d) zákona o odborné způsobilosti. Podstatou vytýkaného jednání žalobce totiž bylo, že žalobce přijal žadatelku B., která sice předložila doklad o zdravotní způsobilosti, avšak v tomto nebyla uvedena vystavujícím lékařem skupina řidičského oprávnění, k jejímuž řízení je žadatelka zdravotně způsobilá. Závěr žalovaného, potažmo prvostupňového orgánu, že se žalobce za této situace dopustil vytýkaným jednáním přestupku, považuje krajský soud ve shodě s žalobní argumentací za nesprávný a přehnaně formalistický.
29. Posouzení zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel je upraveno v § 84 a násl. silničního zákona ve spojení s prováděcí vyhláškou č. 277/2004 Sb., o zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel. Právě uvedená prováděcí vyhláška stanoví v příloze 2 náležitosti lékařského posudku o zdravotní způsobilosti, přičemž je zapotřebí zdůraznit, že mezi stanovenými náležitostmi je mj. také uvedení skupiny 1 nebo 2 ve smyslu přílohy č. 3 uvedené vyhlášky. Podle této přílohy (č. 3) jsou zařazeni do skupiny 1 žadatelé a držitelé řidičských oprávnění skupiny skupin vozidel AM, A1, A2, A, B1, B a B+E (§ 80a zákona č. 361/2000 Sb.) a do skupiny 2
- a) řidiči, kteří řídí motorové vozidlo v pracovněprávním vztahu, a u nichž je řízení motorového vozidla druhem práce sjednaným v pracovní smlouvě,
 - b) řidiči vozidla, kteří při plnění úkolů souvisejících s výkonem zvláštních povinností užívají zvláštního výstražného světla modré barvy, popřípadě doplněného o zvláštní zvukové výstražné znamení,
 - c) řidiči, u kterých je řízení motorového vozidla předmětem samostatné výdělečné činnosti prováděné podle zvláštního právního předpisu,
 - d) žadatelé a držitelé osvědčení pro učitele řidičů pro výcvik v řízení motorových vozidel podle zvláštního právního předpisu, nebo
 - e) žadatelé a držitelé řidičských oprávnění skupin vozidel C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D, D+E a T (§ 80a zákona č. 361/2000 Sb.).
30. V projednávané věci lékařka, která dne 12. 2. 2018 vystavila žadatelce B. kladný posudek o zdravotní způsobilosti, v posudku vyznačila, že tento je vydáván pro posouzení podle skupiny 1 přílohy č. 3 předmětné prováděcí vyhlášky. Z uvedeného vyplývá jednoznačný závěr, že takový doklad o zdravotní způsobilosti bez důvodných pochybností u žadatelky B. ověřoval, že je zdravotně způsobilá k řízení (mj.) motorových vozidel sk. B. Žalobce tedy přijetím uvedené žadatelky k výuce a výcviku dne 12. 2. 2018 nemohl naplnit skutkovou podstatu přestupku podle § 56 odst. 1 písm. e) zákona o odborné způsobilosti v

návaznosti na § 13 odst. 1 písm. d) tohoto zákona, protože uvedená žadatelka zákonem stanovenou podmínku k přijetí splňovala. Napadené rozhodnutí je tudíž nezákonné.

31. Konečně, krajský soud shledal žalobu důvodnou také pokud se jedná o třetí vytýkaný skutek, označený v rozhodnutích správních orgánů písm. c). Z napadeného rozhodnutí vyplývá, že podle tam vyslovených závěrů měl žalobce ukončit výuku u žadatelky N. dne 8. 6. 2018, přičemž k tomuto závěru vedla žalovaného okolnost, že v tento den žalobce přihlásil žadatelku ke zkoušce z odborné způsobilosti. Za uvedené situace, kdy žadatelka dosáhla věku 18 let až dne 12. 6. 2018, měl žalovaný za to, že žalobce porušil podmínku stanovenou § 13 odst. 1 písm. b).
32. Soud souhlasí s žalobcem, že zákon o odborné způsobilosti je zejména co do povinnosti stanovené v § 13 odst. 1 písm. b) poněkud nedokonalý. Nicméně, pro účely projednávané věci je podstatné, zda došlo k naplnění podmínky, že žadatel ke dni ukončení výuky a výcviku dosáhne věku předepsaného pro udělení řidičského oprávnění příslušné skupiny podle zvláštního zákona. Nelze se ztotožnit se závěrem žalovaného, že žadatelka N. ukončila výuku a výcvik již dne 8. 6. 2018, kdy žalobce prokazatelně podal přihlášku žadatelky ke zkoušce z odborné způsobilosti. Za ukončení výuky a výcviku lze totiž považovat až složení zkoušky z odborné způsobilosti, neboť až tímto okamžikem dojde k uzavření celého procesu vedoucího ke získání odborné způsobilosti k řízení motorového vozidla. Krajský soud v této souvislosti připomíná závěry vyslovené v rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 11. 2012, č. j. 30 A 14/2011 – 42, podle kterých „Proces získání řidičského oprávnění je uzavřený cyklus počínající přijetím do příslušné autoškoly, pokračující absolvováním dané výuky a výcviku a končící zkouškou z odborné způsobilosti k řízení motorového vozidla. To vše se dá v širším významu podřadit zákonem užívanému termínu „výuka a výcvik“ (např. v § 2 odst. 1 zákona č. 247/2000 Sb.). Oddělit absolvování zkoušky z odborné způsobilosti od vlastního procesu výuky a výcviku by popíralo smysl zákona o autoškolách. Ten totiž tuto zkoušku zjevně považuje za završení výuky a výcviku, a naopak úspěšné absolvování výuky a výcviku je elementárním předpokladem pro přistoupení ke zkoušce.“. Ze správních spisů přitom vyplývá, že žadatelka N. složila zkoušku dne 22. 6. 2018, tedy prokazatelně v době, kdy již dosáhla potřebného věku pro získání odborné způsobilosti, tedy 18 let.
33. Z uvedeného vyplývá, že ani v případě třetího vytýkaného skutku nedošlo k naplnění znaků skutkové podstaty přestupku, tedy v tomto případě podle § 56 odst. 1 písm. e) zákona o odborné způsobilosti v návaznosti na § 13 odst. 1 písm. b) tohoto zákona. Napadené rozhodnutí je tak i v tomto bodě nezákonné.

Závěr a náklady řízení

34. Krajský soud s ohledem na vyslovené závěry o nezákonnosti napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1, 4 s. ř. s. v rozsahu napadených výroků I. a III. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém bude vázán závěry vyslovenými v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
35. O náhradě nákladů řízení mezi žalobcem a žalovanou bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce byl v řízení procesně úspěšný a vzniklo mu tak vůči žalované právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří:

a)	zaplacený soudní poplatek	3 000 Kč
b)	náklady právního	

zastoupení
advokátem

- odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 3 100 Kč / úkon při těchto úkonech právní služby:
 - 1) příprava a převzetí věci
 - 2) sepsání žaloby
 - 3) doplnění žaloby (v rozsahu ½ úkonu) § 7, § 9 odst. 4 písm.d)
 - 4) replika žalobce vyhl. č. 177/1996 Sb.
 - 5) účast u ústního jednání 13 950 Kč
- náhrada hotových výdajů (cestovné ve výši 654 Kč, nocležné ve výši 1 462 Kč) 2 116 Kč
- paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč / úkon při shora uvedených úkonech právní pomoci § 13 odst. 4 vyhl.č.177/1996S 1 500 Kč b.
- náhrada za promeškaný čas za 18 půlhodin po 100 Kč § 14 odst. 3 vyhl. 1 800 Kč č. 177/1996 Sb.

Celkem včetně (DPH 21% vyjma soudního poplatku)

26 432,90
Kč

36. Krajský soud na rozdíl od vyčíslení uplatněných nákladů řízení ze strany žalobce nepřiznal žalobci na náhradě nákladů řízení odměnu za další poradu zástupce žalobce s žalobcem přesahující 1 hodinu dne 16. 11. 2019, neboť k tomuto úkonu právní služby žalobce ničeho nedoložil. Soud dále žalobci nepřiznal odměnu za návrh na přiznání odkladného účinku (v rozsahu ½ úkonu) a s tím související soudní poplatek 1 000 Kč, neboť žalobce se svým návrhem nebyl úspěšný a nejedná se tudíž v tomto rozsahu o účelně vynaložené náklady.
37. Soud uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení uvedenou částku, a to dle § 64 s. ř. s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalované povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 19. února 2020

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu